

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 2. Residentiæ negotim a Cardinale Mantuano propositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

§. II.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.*Residentiae negotium a Cardinale Mantuano propositum.*

Cum itaque de Canone septimo disputatio vehementius ferveret, Cardinalis Mantuanus cujusdam Congregationis initio hanc in sententiam Prælatos alloquebatur: „cum servandæ fidei tempus advenerit, promissi executionem haud ultra differendam censeo: duo autem sunt, quæ vobis proponenda veniunt, quorum primum est, quod cum fuisset die undecima Martii in conventu propositum, ut excogitaretur ratio, qua Episcopi ad residendum compellerentur, ac exinde ingens utilitas in Ecclesiam redundare crederetur, Patres ad alia, quam quæ a Legatis fuere proposita, transitum facientes disputassent, cujusnam juris esset præcepta residendi necessitas, quod tamen proponere nunquam Legatis in animo fuerat, hacque ex ratione præfata quæstio dilata fuit ad tempus, quo de Sacramento Ordinis ageretur: nunc vero vos obtestor, ut decretum vobis proponendum attente consideretis, cum id ad normam veterum Conciliorum sit confectum, in quibus Episcopi ad residendum præmiis alliciebantur, contumaces vero poenis adigebantur.“

*Pallav. n. 3.
§ 4.**Sarpus l. 7.
pag. 605.*

Sæcul. XVI. „gebantur, cum ea agendi ratio magis
A.C. 1562. „ad legis observantiam efficax, nec non
 „magis remota videatur ab omni con-
 „tentione, atque aliunde id Cæsari, Re-
 „gique Catholico probaretur, imo e-
 „tiam vix dubitandum, quin non pari-
 „ter a Franciæ Rege ratum haberetur,
 „eoquod Lanfacus iilius Orator, cuius
 „auctoritas ac prudentia satis cognita
 „est, declarasset, ipsi perinde esse, ut
 „residendi lex juris Divini, vel humani
 „esse definiretur, dummodo ea in exe-
 „cutionem deducatur: igitur decretum
 „vobis propositum prælegatur, Patrum
 „vero erit suum desuper proferre ju-
 „dicium. „

„Alterum vero, quod vobis propo-
 „nam, est, ut vos admoneam, quate-
 „nus præ oculis habeatis, vos esse lu-
 „cem mundi positam a Deo in monte,
 „& supra candelabrum Ecclesiæ, vos
 „ergo decet, ut sacræ Paginæ, Sancto-
 „rumque Patrum testimoniis discepte-
 „tis, non autem ira commoti mutis
 „injuriis vos laceffatis; hac enim ra-
 „tione in sequentibus Patrum conven-
 „tibus pax & concordia procurabitur,
 „simulque memoria omnium acerbita-
 „tum, quæ plus justo in prioribus ses-
 „sionibus audiebantur, obliterari pote-
 „rit. „ Absoluto hoc sermone ille, qui
 Synodo a secretis erat, Decretum præ-
 legit,

legit, postea autem actum est de Sacra-
mento Ordinis.

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

§. III.

*Hispaniæ Regis monita ad Nationis
sue Episcopos.*

Cum autem Hispaniæ Rex vereretur,
ne Galli proxime adventantes ef-
fræni libertate Pontificis auctoritatem
impugnarent, atque ad sua studia e-
tiam quosdam Hispanici Regni Præsu-
les pertraherent, hinc disertis verbis
declarabat, quod suæ mentis esset, ut
una omnes, junctis animis Sanctissimi
Patris dignitatem tuerentur. Verum
suspicio, quam Rex Catholicus adver-
sus Franciæ Prælatos conceperat, va-
lida ratione destituta videtur; quippe
hi Præfules una ex parte adeo Sedis
Apostolicæ obsequio addicti erant, ut
nihil de illis, quæ ipsi jure debentur,
eidem auferre præsumerent, ex altera
autem parte tantopere eruditi erant, ut
iniquis Papæ juribus favere abhorre-
rent. (*)

Pallav. n. 7.
Sorp. p. 602.
& 603.

(*) Sane hoc velamine omnes etiam hæ-
retici iniquas suas vexationes, quibus Papæ
auctoritatem aggrediebantur, tegere studue-
runt, atque hodie dum Pseudo-Catholici se Pon-
tificis obsequio esse addictos jactitant, cum
tamen in eo non nisi honoris & dignitatis Pri-
matum